

YAŞADIĞIMIZ KENTİ TANIYALIM

NURİ HAS PASAJI

19. yy – 1949

Karasoku Mah.,
Saydam Caddesi

Kentin ticaret merkezinde, geniş bir parsel ortası boşluklu olarak yayılan kütle ve uzun cadde cephesi ile dikkat çekmektedir. Ermeni Mektebi iken sonrasında askeri hastane olarak kullanılan ve Özel İdare'ye ait olan bu yapı, Ocak 1949'da Nuri Has tarafından satın alınmıştır. Üst katı bürolar, alt katı 75 dükkandan oluşan iş hanına dönüştürülen yapı, Ekim 1949'da kiraya sunulmuştur (Yeni Adana Gazetesi'nden). Yapının asma katındaki mekanlar, zemin kattaki dükkanlara aittir. Cephesi oldukça sade bir biçimde ele alınan yapının her iki yan cephesindeki giriş kapılarını tarifleyen taş kemerler önem taşımaktadır. Uzun cadde cephesinde ise dükkan girişlerini ve asma kat pencerelerini saran kemerler ile üst kattaki büro pencerelerinin tekrarlarından doğan bir ritim vardır. Kıрма çatısı kiremit kaplı olan yapı, korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenmiştir ve günümüzde dükkan ve atölyelerle pasaj işlevi devam etmektedir.

BİNALARDA CAN GÜVENLİĞİ KONUSUNDA 16 HAZİRAN 2009 TARİHİNDE ADANA VALİSİ İLHAN ATIŞ ZİYARET EDİLDİ

BİNALARDA CAN GÜVENLİĞİ KONUSUNDA 16 HAZİRAN 2009 TARİHİNDE ADANA VALİSİ İLHAN ATIŞ ZİYARET EDİLDİ. ZİYARETE ŞUBEMİZ ADINA MMO ADANA ŞUBE YÖNETİM KURULU BAŞKANI HÜSEYİN ATICI, MMO ONUR KURULU ÜYESİ SELÇUK GÖNDER-MEZ VE MMO ADANA ŞUBE MÜDÜRÜ ELİF DOĞRUYOL KATILDI.

BİNALARDA CAN GÜVENLİĞİ KONUSUNDA TMMOB'YE BAĞLI 3 ODA'NIN ADANA ŞUBE YÖNETİCİLERİ ORTAK BASIN AÇIKLAMASI YAPTI

Elektrik Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı **Mehmet MAK**, Makina Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı **Hüseyin ATICI**, Mimarlar Odası Adana Şube Sekreteri **Kamuran PEKÇETİN** ve Şube Saymanı **Murat KAPLAN** ve oluşturulan ortak komisyonun sözcüsü Makina Mühendisi **Selçuk GÖNDERMEZ**'in katıldığı basın toplantısı Çukurova Gazeteciler Cemiyeti Lokali'nde yapıldı.

Adana Valisi Sayın **İlhan ATIŞ** ile 16 Haziran 2009 tarihinde gerçekleştirilen ve Adana'da bulunan Hasta-

neler, Kamu Binaları ve tüm toplu yaşam binalarının güvenliğinin ele alındığı görüşme konusunda bilgi verilen basın toplantısında, gazetecilerin sorusu üzerine, Adana Valisi'nin konuya olumlu yaklaştığı ve önerileri değerlendirmeye alacağı belirtildi.

Ortak Komisyon Sözcüsü **Selçuk GÖNDERMEZ**'in okuduğu basın metnini sunuyoruz:

"Bursa Şevket **YILMAZ** Devlet Hastanesi'nde yaşanan skandal boyutlarındaki kaza, bugüne kadar her plat-

formda dile getirdiğimiz bilime ve yasalara olan saygısızlığın son örneğidir. Başta sağlık hizmeti veren binalar olmak üzere, kamuya ait yurtlar, okullar, kısacası tüm toplu yaşam binalarının her birinin kendi fonksiyonlarına uygun, son derece titizlikle hazırlanmış yapım ve kullanım yönetmelikleri olmasına karşın; bu binaların sonradan yönetmeliklere uygun olmayan biçimde değiştirilmesi ile olası doğal afetler ve insan kusurundan kaynaklanan diğer kazalar can kayıplarına sebep olmaktadır.

Toplu yaşanan binalar (oteller, okullar, yurtlar, kreşler, bakımevleri, alışveriş merkezleri, sağlık hizmeti binaları) her biri farklı özelliklere sahip kritik yaşam alanları olup, her birinin kaza risk faktörleri oldukça yüksek ve farklıdır. Hele sağlık hizmeti veren binaların; yani günlük yaşamlarında zaten başkalarının yardımına muhtaç olan ağır hastalar, yaşlılar ve çocukların yaşadığı bu alanların gerek yapımları, gerekse kullanımları sırasında mutlak surette ilgili tüzük ve yönetmeliklerin ödün vermeden uygulanması zorunludur.

Bugün, sadece bölgemizde hizmet veren bu kurum ve kuruluşların ciddi bir denetimden geçirilmesi halinde, birçoğunun faaliyetlerinin yasaklanması gerektiği inancındayız. Adana'da sağlık hizmeti veren ve adına "tıp merkezi" denilen bu yerlerin bir çoğu çok katlı binaların bodrum, zemin ve asmakatlarında yapılan basit tadilatlar sonucunda oluşmuştur. Buralarda yapılacak kontrollerde yangın, mekanik tesisat, iklimlendirme, elektrik tesisatlarının ilgili tüzük ve yönetmeliklere uygun olmadığı görülecektir. Bu görüş ve tespitlerimiz ile, kamuya ait diğer sağlık hizmet binalarının, özellikle sonradan eklenen tesislerinin mimari projesinden başlayarak tüm diğer yangın, mekanik tesisat, iklimlendirme ve elektrik tesisatları projeleriyle uyuşmayan yanlışlıklar dizisi üst üste eklendiğinde, böylesi trajik olaylar hep yaşanacaktır.

Önerilerimiz:

1. Böylesi kritik yapıların yer seçiminden başlayarak proje hazırlanması, uygulanması sırasında ilgili tüzük ve yönetmeliklere uygun davranılması sağlanmalıdır.

2. Proje ve uygulamanın doğru olup olmadığından sorumlu olan yapı denetim kuruluşları ve belediyelerin kontrol mühendisleri, ayrıca sağlık ve bayındırlık bakanlıklarının kontrol mühendisleri ile çalışma bakanlığına bağlı iş sağlığı ve güvenliği mühendislerinin yetkili kurumlar tarafından onaylanmış uzman mühendisler olması gerekir.

3. Özellikle sonradan eklenen binalar ve mevcut binalarda yapılan tadilatlarla ek tesisler ve donanımlarının oluş-turulması sürecinde, mutlaka ilgili tüzük ve yönetmelik hükümlerine uyularak hazırlanan tadilat projelerinin yine yetkili uzman mühendislerce yapılması sağlanmalıdır. Ayrıca itfaiye dairesinde proje kontrol ve onayı mutlaka mimar ve mühendisler tarafından yapılmalıdır. Yetkili kurumlarca kabul edilip onaylanmasından sonra, projeye bütünüyle sadık kalınarak uygulanması sağlanmalıdır.

4. Tüm kamu binalarının üretimi, halen yürürlükte olan 4708 sayılı yapı denetimi kanunu kapsamına alınmalıdır.

5. Sağlık hizmeti veren kurumların teknik donanımlarının çalıştırılması, bakımı ve kontrolünden sorumlu bir mühendisin istihdam edilmesi zorunlu hale gelmelidir.

6. Bu tür hizmet kuruluşlarının ayrıca belli aralıklarla kendilerini tarafsız kuruluşlarca denetletmeleri sağlanabilmelidir.

7. Ülkemizde yangın algılama ve uyarma sistemlerinin kullanılması gerekliliği ve hangi binalarda kullanılacağı "Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik" ile düzenlenmiştir. 19 Aralık 2007 tarihli Resmi Gazete'de

yayımlanarak yürürlüğe giren bu yönetmeliğin kamunun can güvenliğini tehlikeye atan maddelerine, daha yönetmeliğin hazırlık sürecinde yazılı ve sözlü olarak Elektrik Mühendisleri Odası tarafından itirazlarda bulunulmuştur. Özellikle yangın algılama ve uyarma sistemleri kurulumu konusunda sınırlandırmaya gidilmesi, ya da bazı binalara muafiyet getirilmesi can güvenliği açısından çok büyük risk olarak görülmüştür. Yönetmelik ile sağlık tesisleri ya da insanların yoğun olarak bulunduğu yeme, içme, eğlence vb. yerler ile endüstriyel tesisler gibi bir çok bina, getirilen sınırlamalarla otomatik yangın algılama sistemlerinin yapılması zorunluluğu ortadan kaldırılarak, yangın güvenliği önlemlerinden yoksun bırakılmıştır.

Uyarılarımızı dikkate almadan yayımlanan yönetmeliğin bilime ve tekniğe uygun olmayan, kamu güvenliği ve sağlığı açısından oluşacak tehlikeleri önlemekten yoksun olan kısımları için EMO tarafından dava açılmıştır. Dava halen Danıştay 10. Dairesi'nde devam etmektedir.

8. Toplumla açık yapılarda oluşan bir yangın sırasında bünyesinde halojen esaslı maddeler bulunan kablo ve yapı malzemelerinin yanması sonucu ortaya çıkan hidrojen klorid (HCL), hidrojen florid (HF) ve hidrojen bromide (HBr) gibi zehirli gazlar insanların birincil ölüm nedenlerindedir. 2002 tarihli Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik'te halojenden arındırılmış kablo kullanım zorunluluğu düzenlenirken, 2007 yılında yayımlanan yeni yönetmelikte bu konu Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği'ne bırakılmıştır. Ancak yürürlükte bulunan Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği'nde tıbbi yerlerin elektrik tesisatlarının yapılması ve güvenlik tedbirleri ile ilgili yeterli kural bulunmamaktadır. EMO tarafından uluslararası standartlara uygun olarak hazırlanarak 31 Mayıs 2005 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na gönderilen Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği Taslağı'nda güvenlik tedbirlerine en geniş şekilde yer verilmiştir. Aradan 4 yıl geçmesine rağmen hala yeni yönetmeliğin yayımlanmaması nedeniyle elektrik tesisatlarının uluslararası normlara uygun ve güvenli bir şekilde yapılması sağlanamamakta, mevcut yönetmeliğe göre yapılan tesisatlar yetersiz kalmaktadır. Bu türden kazaların tekrarlanmaması için yeni yönetmeliğin bir an önce yayımlanması, tesisatların buna uygun olarak yapılması gereklidir.

9. Sivil yapılarda yangın merdiveni ve yalıtımlı, güvenli çıkışların uygulanması konusu daha etkin denetlenmelidir.

10. Özellikle büyükşehirlerde imar planları gözden geçirilerek, yollar itfaiye müdahalesine uygun hale getirilmeli, belediyeler uygulanacak bina yüksekliği konusunda itfaiyelerin yükseklik ulaşılabilirliği konusunu dikkate almalı, yüksek yapılarda kullanılacak yapı malzemelerinin yangına dayanımlı ve yalıtımlı olması şartının denetimlerde titizlikle kontrol edilmesi sağlanmalıdır.

11. Mimari tasarım aşamasında sağlık hizmetleri binaları, yaşlı ve çocuk bakım evleri gibi yapılarda, yoğun bakım üniteleri ile yatak odalarının mümkünse çıkışa yakın yerlerde ve zemin katlarda bulunması şarta bağlanmalıdır.

12. İlimizde bulunan başta sağlık hizmeti binaları olmak üzere, tüm kamu binalarının mevcut durumlarının ilgili yasa, tüzük ve yönetmeliklere uygun olarak hizmet vermekte olup olmadığı tespit ve gerekli önlemlerin alınması konusunda, Valiliğimiz nezdinde oluşturulacak teknik komisyonda mühendis odaları olarak görev alıp, yardımcı olabileceğimizi başta Sayın Valimize olmak üzere, tüm yetkililere ve kamu oyuna saygı ile bildiririz."

Statüyü Sarsmak

Her insanın yaşamında iki büyük aşk öyküsü vardır:

1. Cinsel aşka ulaşma arayışı.

2. Toplumun, çevrenin, arkadaşların vb. kişinin kendi dışındaki dünyanın sevgisini kazanma arayışı.

Bu arayışlarda başarılı olan insanlar hazzın, mutluluğun ve sevincin doruklarında yaşarlar. Başarısız olanlar ise kendini yer bitirir, yok eder. Başarılı olmak ve başarıların daim olmasını sağlamak ise statü sahibi olmaktan geçer.

Statü; kişinin toplumdaki konumu, bir gruptaki resmi, mesleki duruşu, ya da kişinin dünyanın gözündeki değeridir.

Statü endişesi, başarılı bir yaşamla başarısız bir yaşam arasındaki farkı idrak ettiğimiz zaman ödediğimiz bedeldir.

Egemen İdeolojiler Ve Statü

Her çağın egemen düşünceleri (ideolojileri) egemen sınıfın düşünceleridir. Örn. Feodal düzende toprak sahibi soyludur. Her toprak sahibi anasından doğduğu andan itibaren asiller sınıfının bir üyesi olur. Tembel, yeteneksiz ve beceriksiz olması bu aidiyeti engellemez. Kapitalist toplumda başarı, girişimcilerin başarılarıdır.

Egemen düşünceler zor kullanılarak yayılmaz. Toplumun içine renksiz, kokusuz bir gaz gibi yayılır. Toplumlar bu ideolojileri ya yaşayarak öğrenir, ya da günümüzde olduğu gibi reklamların, televizyon programlarının içine siner ve kalıcılaşır.

Tarihte hakim olmuş egemen düşüncelere örnekler:

M.Ö. 350: "Şu kesindir ki bazı insanlar doğaları gereği özgür, diğerleriye köledir. Köleler için kölelik doğru ve uygun olandır". Aristo.

Hristiyanlık ve İslamiyet: İnsanlar Tanrı'nın önünde eşit olabilirlerdi. Ancak bu eşitlik, pratikte eşitlik aranması anlamına gelmiyordu. İnsanlar, öbür dünyada (cennet ve cehennemde) eşit olacaklardı.

Toplumdaki herkesin yeri Tanrı tarafından belirlenmişti. Bazılarının soğan yediği, aç kaldığı, diğerlerinin bu sırada ziyafet salonlarında bal yiyerek parmağını yaladığını sorgulamak Tanrı'nın gücüne meydan okumaktı.

18. ve 19. yüzyıllar: Siyaset ve tüketim alanındaki devrimler; "yaşamda bütün insanların doğuştan eşit, herkes her şeye ulaşabilir, çalışan çabalayan herkes başarılı olabilir" psikolojisini topluma enjekte ediyordu.

Egemen düşüncüyü değiştirmek, dünyanın güneşin etrafındaki dönüşünü değiştirmek kadar zor görünür insanın gözüne. Çünkü doğduğu andan itibaren çevresi, bunu sorgulamanın yanlış olduğunu, bu düşüncelerin değiştirilemez olduğunu öğretmiştir. Kişi, öğrenilmiş ya da öğretilmiş bir çaresizlik içinde bu doğmaları kabul etmiştir.

Tarih statüsü yüksek insan tipleri; avcılar, savaşçılar, dini bütün kişiler, centilmenler, köklü aileler, şövalyeler, vb. insanlardı.

Günümüzde Statü

Günümüzde ideal insan tipi için temel ölçüt, maddi zenginlik oldu. Toplum ve çevrenin gözünde, cebindeki ya da kasandaki para ve servet kadar değer var. Çek defterine yazdığın rakamın yüksekliği kadar statü sahibisin.

Günümüzde paran varsa özgürsün, rahatsın, başkalarına sevilirsin, övülürsün. Yoksa görmezden gelinirsin, insanların görünce yolunu değiştirdiği, "miş" gibi davranıldığı bir insan olursun. Yani, bitiksin demektir.

Statüye duyulan iştah işe yarayabilir. Yüksek statü arayışına yönelen istekler; para, ün, itibar, insanı hırslandırır, enerji verir, uykularını kaçıır, yaratıcı bir gerginlik oluşturur ve yapılan işlerde başarılı olunabilir. Ancak, aşırıya kaçılırsa insanı yer bitirir ve sonu ölümlü sonuçlanan maceralara sürükleyebilir.

Aslında asil hedef sevgiye ulaşmak olmalı, para, ün, itibar bu yolda birer araç olmalıdır. Ancak toplum ve çevre

olayı böyle değerlendirmez. Toplum tarafından, önemli konumdakiler "adam olmuş", tersi olanlar "bir hiç" olarak tanımlanır. Yoksul insan, insanlığın görüş alanının dışına itilir.

Doğal ihtiyaçlarımızı karşılayabilecek bir gelire sahip olsak bile neden daha fazla para isteriz? Çünkü insanlar çevrenin ilgisi, sempatisi ve beğenisi için şartlandırılmıştır. Bunların yolu ise paradan geçmektedir.

İnsana verilebilecek en büyük ceza, toplum ve çevresi tarafından dışlanmaktır. Dışlanmamak içinse Pavlov'un köpekleri gibi şartlandırıldık ve kalıplanmış insanlar haline getirildik. Adeta başkaları için yaşar hale geldik.

Küçük görülen insanlara sırtımızı dönüyoruz, güçlü ve iktidar sahiplerine karşı heyecanlanıyoruz. Onların elini sıkabilmek, övgülerine mazhar olmak bizim için övünç kaynağı oluyor.

İnsanlar neyin önemli ve önemsiz olduğu konusunda başkalarının görüşlerine göre karar verirler. (Reklam, medya, vb.) Yargılama yöntemlerini bildiğimiz ve onlara saygı duyduğumuz bir toplum ya da topluluk, bizi başarısızlıkla suçlarsa kendimizi aşağılanmış hissediyoruz.

Basında şan, şöhret sahipleri her gün manşetteyken, adsız sansız kişilerin değersizliği ima edilir. Yalakalar sürekli yüksek statüdeki insanlardan söz eder. Diğerlerini anmazlar bile.

Egomuz ya da kendimizi algılayışımız hava kaçıran bir balona benziyor. Balon sevgi, övülmeler, değer verilmeler vb. ile sürekli doluyor. Hor görülme, görmezlikten gelinmeler vb. ile boşalıyor.

Günümüzde her şey gibi sevgi de karşılıklı. Küçükken biz olduğumuz için, büyüyünce yaptığımız işler karşılığında seviliriz.

Çocukluğumuzda zavallı ve çaresiz durumdayken bize karşılıksız sevgi, ilgi ve şefkat gösterenler anne, baba, dede, nine vb. idi. Bunun karşılığı ödenmez. Çünkü bizi sevmelerinin tek nedeni kimliğimizdi. Yani biz olduğumuz içindi. Sürekli isteme, sürekli zıvalamamızla rağmen.

Bolluk ve refah içinde yaşamak, daha da fazlasını istemeyi önlemiyor. Sahip olamadığımızı bir başkasında görünce deliye dönüyoruz ve kıskanıyoruz. Kıskançlığın en belirgin özelliği ise; referans aldığımız, benzeştirdiğimiz insanları kıskanmamız. Uzak olanları, orantısız olanları değil.

Eşitsizlikler toplumda genel kuralsa büyük eşitsizlikler hiç dikkati çekmez. Efendisinin yaşantısı köleyi ırgalamaz. Ancak her şey aşağı yukarı birbirinin dengi olmaya başladığında en küçük eşitsizlik bile dikkati çeker, göze çarpar ve kıskançlık başlar.

Örn. Er generali değil, onbaşı ve çavuşu kıskanır. İşçi genel müdürü değil ustasını kıskanır.

Statü Sahibi Olmanın Ve Korumanın Bedeli

Egemen ideoloji başarılı olmaktan söz eder ama arka plandan bahsetmez. Oysa arka planda vergi kaçırmak, yalan söylemek, dolandırmak, peşkeş çekmek, zimmete geçirmek, emeğin hakkını vermemek, söz verip de yerine getirmemek vb. bir sürü hile ve madrabazlık kol gezer.

Yerel ve ulusal basında ya da yazılı ve görsel medyada bize, sürecin kendisini değil, yalnızca sonuçlarını sunarlar. Bize anlatılan başarı öyküleri aslında sansürlenmiştir. Geriye yalnızca hayran olunacak parıltılı yönleri kalmıştır.

Statü sahibi olmak, hele hele onu bir yaşam boyu aynı seviyede tutmak çok zordur. Doğuştan statün düşükse, çalış çabala, dişinle tırnağınla mücadele et, ilerlediğin yolda her türlü aracı mübah kıl ve yüksek bir yere getir. O yüksek yerden düşmemek, en azından o noktada durabilmek ise dünyanın en zor işidir.

Yüksek statü, en güzel dünya nimetlerinden biridir ama pek az kişi itiraf eder. Statü endişesi pek yansıtılmaz.

Statü sahibi olup da sonradan kaybetmek ise attan inip eşeğe binmeye benzer. Düşmanlarımla bile bu duruma düşmesini istemem. Mahzuni der ki: Hani benim ile yiyip içenler / Gölgebin altında konup göçenler / Sizi zalim dar günümde kaçanlar / Şimdi bu halime yanar ağlarım.

Zihinsel sakinlik ve dinginlik, modern toplum bireylerinin bir daha asla ulaşamayacakları bir ruh halidir.

Eski çağlarda insanlık, kendini dinleyebiliyor, tatminkar bir yaşamın gereklerini elinde tutuyordu. Aile sevgisi, doğaya saygı, başkalarına duyulan merak, müzik zevki, basit eğlencelerden alınan haz, vb. Örn. Kızılderililer.

Kızılderililer, maddi açıdan son derece basit, ancak psikolojik açıdan tatmin edici bir yaşam sürerken Avrupalılarla temas sonucu, silah, mücevher, alkol, boncuklar, aynalar vb. hasretini çekmeye başladılar.

Hayvan derileri için Kızılderililer avlanmaya teşvik edildi. 1739-1759 arası Çeroke kabilesinin 2000 savaşçısı talepleri karşılayabilmek için yaklaşık 1 milyon 250 bin geeyik öldürdü.

Aynı dönemde Montagnain yerlileri yılda 12.000 ile 15.000 hayvan derisi sattılar. Ancak mutlu olamadılar, intihar ve alkol oranı yükseldi.

Eski çağlarda Avrupa'da insanlar onurunu kurtarmak, aslında statülerini korumak için şiddete başvurur, yani düello ederlerdi. Başkalarının düşüncelerini fazlasıyla önemseme ve kırılma sonucu yapılan düello nedeniyle 17. yüzyılda İspanya'da 5.000 kişi yaşamını yitirmiştir.

Peki Ne Yapmalı?

Yaşam, bir endişeyi bir kenara bırakıp ötekine koştuğumuz, bir arzudan sıyrılıp kendimizi başka bir arzunun kollarında bulduğumuz bir süreçtir. Oysa araçların en zarifi ve en donanımlısı bile bize güzel bir ilişkinin yaşattığı doyum sağlamaz; bir kavganın veya ayrılığın yaşattığı hüsrana deva olamaz. O nedenle paraya tapınmak yerine bu dünyada mutluluğu ve doyumunu yaşamak gerekir.

Zenginlik, illa da para değildir. Duyarlılık, alçakgönüllülük, paylaşmak, başkalarına yardım etmek, yani yaşam demektir. Örneğin, geceleyin yıldızların altında olmanın keyfi, dostlarla birlikte türkü söylemenin zevki zenginliktir.

Meteliksiz olmak, yaşam oyununda bir kaybeden olmak değildir. Nakitte değil, başka alanlarda zengin olunabilir. Para, ruhun ihtiyaçlarından hiçbirisi için gerekli değildir.

"İki gül kondurdum yanaklarına / Açan bir gülücük yaptım dudaklarında / Geriye itme beni, yaşamız açık / Ektiğini biçme hakkı da vardır her insanın". Bu dizelere hangi paranın, hangi haksız zenginliğin ya da servetin gücü yeter?

Ölüm düşüncesi her şeyden önce, toplumun ödüllendirdiği bir takım özelliklerden sıyrılmamıza neden olur. Ölüm, statü edinmek için çırpınmanın değersizliği ve geçiciliğini yüzümüze vurur. Bir cenazenin başında, başkalarının düşüncelerinin her zaman samimi olmadığını anlarız.

İnsanlar arasındaki farklar ne kadar fazla olursa olsun, büyük çöllerin, yüksek dağların, buzulların ve okyanusların oranlarıyla karşılaştırıldığında çok küçük kalır. Bu nedenle çevremizdeki insanlarla olan farklılıklarımızı büyütmeyelim.

Diğer insanlarla kendinizi eşit görebilmeniz için onlara çocuklara baktığınız gibi bakın. Hayatta hiçbir bebeyi ya da çocuğu kıskandığınız oldu mu? Kıskanmayı bırak, kızabildiniz mi onlara? O halde yetişkinleri birer çocukmuş gibi hayal edin.

Boş verin toplumun değer yargılarını. Sizin kendi değer yargılarınız, görüşleriniz, inançlarınız yok mu? Beyniniz ve vicdanınız ne diyor? En büyük otorite insanın kendi vicdanıdır, siz ona bakın, ona hesap verin. Var olan kişisel yetenek, beceri, vb. özelliklerinizi öne çıkarın.

"Yetenekli insanların kişisel özgünlüklerinden vazgeçmeleri, Tanrı'nın bir hizmetçiye dönüşmesine benzer" diyor Victor HUGO

"İnsan olan, toplum kurallarına uyum sağlamaz"

diyor, Emerson.

Kendine Saygı, başarıların beklentilere oranıdır. Beklentileriniz karşılayabildiğiniz oranda, yani başardığınız ölçüde kendinize saygınız artar. Kendinize saygınızın sürmesi için ya yukarıda belirtilen bedelleri ödeyip başarılarınıza arttıracaksınız, ya da beklentilerinizi azaltacaksınız. Kararı siz verin.

Zafer ve yenilgileri konulan hedefler belirler. Kendimize duyduğumuz saygı ve güveni belirleyen, yöneldiğimiz hedeflerdir. İşler geçicidir. Aslolan bizim yaşamımızdır. İşlere, gururu ve kendimize olan saygımızı koymayalım. Başarısız olursak canımız sıkılır.

Kişisel gelişim kitapları, henüz **"olmamış"** kişilere **"nasıl olunacağı"** anlatırlar. Tarihte sıfırdan başlayıp dolar milyarderi olmuş insanların yaşamöykülerini örnek verirler. Ancak o insanların bu yolda gururundan, onurundan ve kişiliğinden ne verdiklerinden söz etmezler. Böylece okuru daha büyük hüznün kucağına iter ya da bırakırlar. Bu kitapları çok da fazla ciddiye almayalım.

İşyerlerinde piramidin tepesinde yer alan insanlar, illaki çok başarılı kişiler olmayabilir. Belki de siyaset sanatının karanlık yüzünde ustalık edinmiş olabilirler. Niçin onlara kızıp, kıskanıp ya da özenip kendimizi yiyip bitirelim?

Her organizasyonun amacı, hammadde, işgücü ve makinalar için en düşük fiyatı ödeyip üretilen malı en yüksek fiyata satıp kar etmektir. Ancak işgücü mal değil, insandır ve bu süreçte acı duyabilir. Bu gerçeği hiçbir zaman unutmamalıyız.

Varlıklı olmak, mutlak değil göreceli bir kavramdır. Kaynaklarımız ne olursa olsun, paramızın yetmediği bir şeyi arzularsak fakirleşiriz. Ekonominin temel kurallarından biri de: **"İhtiyaçlar sınırsızdır"**. Sınırsız olan bir şeyin peşinde ömür törpülemek niye? Elimizdekilerle yetinebiliyorsak zenginiz demektir.

Zengin olmanın iki yolu: Daha çok para kazanmak ya da arzuları sınırlandırmaktır. **"Değildir yoksul, azla yetinmesini bilen"** diyor Hayyam. Tercihinizi siz yapın.

Bir şeyi yüceltmeye son vermenin en hızlı yolu ona sahip olmaktır. (Örn. Evlenmek) Başarıların ardından beklediğimiz tatminle bizi bekleyen süreç çok farklı olduğu için sahip olduktan sonra onu unutup yeni şeylere sahip olma arzusuyla yanıp tutuşuruz. O halde yeni şeylere sahip olma arzumuzu törpüleyemez miyiz?

İdeal bir dünyada yaşasaydık ve kendi değerlerimizin farkında olabilseydik sonuç farklı olurdu. Dışlanmaya ya da övülme ve pohpohlanmaya bu kadar önem vermezdik. Peki, kendi ideal dünyamızı kendimiz oluşturamaz mıyız?

Soru: Kişiler ya da bireyler kendi değer yargılarına göre mi, yoksa Tanrı'nın veya toplumun değer yargılarına göre mi yaşamalıdır?

Başkalarının görüşlerine fazla değer veren kişi, onlara hak ettiklerinden fazla şeref bahşeder. O halde dışarıdan gelecek onay ya da yergilerin izini sürecekte yerde kendi içsel bilincimize kulak kabartmalıyız. Önemli olan, nasıl görüldüğümüz değil, aslında ne olduğumuzdur.

Dürüstlük ve nezaket, kesinlikle başkalarının tanıklığına gerek duymamalıdır. Her övülen illa da iyi değildir. Altın ve zümrüt, övülmediği zaman değer kaybetmez.

Sonsöz

Günümüz egemen düşüncelerini yorumlarken uyanık, sıradışı ve sorgulayan bir politik akıla sahip olup **"gerçekten böyle mi?"** diye sordüğümüz anda durum değişir. Böylece kendisini başarısız gördüğü için kıvranan insanlarda suçluluk hissi ve utanç ortadan kalkar ve değişim başlar.

Var mısınız, bu soruları sorup değişimi başlatmaya? Statüleri sarsmaya ne dersiniz?

KAYNAK: Statü Endişesi. Alain de Buton. SEL yayıncılık. 2005

Mahmut TEBERİK
Endüstri Mühendisi

AN GELİR...

İRAN'DA SEÇİM OLUR...

Genel oy ilkesi; servet, vergi, öğrenim durumu, ırk ve cinsiyet ayrımı olmadan, belli bir yaşa ulaşmış herkesin oy hakkına sahip olması, diye tarif edilir. Ve bu aşamaya gelinmesi hiç de kolay olmamıştır.

Yalnızca mülk sahibi erkeklerin oy kullanabildiği seçimlerden, gelinen son aşamaya, yani kadınların seçimlere katılmalarına kadar olan süreci İngiltere 1928, Türkiye 1934, Fransa 1944, İsviçre ise 1971'de tamamlamıştır. Kadınların da seçimlere katılmalarından sonra süreç durmamış, yeni yasa ve uygulamalarla ilerleme sağlanmıştır. Ancak genel olarak, belirtilen yıllarda genel oy ilkesi ülkelerde geçerli olmaya başlamıştır. Genel oy ilkesinin temel olarak, ayrımsız seçme - seçilme hakkı olduğunu belirtmek gerekir. Ancak günümüzde bu ilke yan öğelerle beslenmiş ve tek başına bu tanımıyla anılmaz hale gelmiştir.

Genel oy ilkesinin ardından alınan en büyük yol, şüphesiz seçim sonrasında yaşananların çözüme kavuşturulabilir kılınmasıdır. Yani bir seçmen ya da aday seçim sonucunda olası bir usulsüzlük ve şüphe sonucunda yargı yoluna gidebilir ve söz konusu iddia sonuca ulaşmaya kadar farklı kademelerde hakkını arayabilir.

İster seçen, ister seçilen olsun herkes kullanılan bir oyun değerine inanır. Seçmenler seçme özgürlüğünü kullanmanın ve sistemin işleyişinde ya da değiştirilmesinde katkı sağlamanın verdiği aidiyet duygusuyla; adaylar ise bir kitleye hitap etmenin sonucunu almak isteğiyle seçimin tamamlanmasını beklerler. Genel oy ilkesinin ve ardılı demokrasi ilkelerinin geçerli olduğu toplumlarda sonucun usule uygun olması durumunda her kesim siyasi yaşamına kaldığı yerden devam eder. Usulün çiğnendiği durumlardaysa herkes bilir ki bu sorunun aşılacağı kademeler vardır. Bir kişi şikayetini tarafsız, bağımsız kademelere iletebilir ve burada usulsüzlük ispatlanırsa işlem seçimin yenilenmesine kadar gidebilir.

Peki, ya genel oy ilkesi ve demokrasi düzgün işlemiyorsa?

Burası da Türkiye üstelik, yerelinden geneline, erkenine kadar seçimler diyarı...

Her seçimde bitmek bilmeyen tartışmalar, kayıp oylar, karıştırılan ve içinden oy pusulaları çıkan çöp kutuları ve 'Sayın'la söze başlayıp, nasıl tamamlayacağını bilmeden, giderek çirkinleşen adaylar...

Seçim dönemleri dışında yaşadığımız her anına şükrettiğimiz, seçim zamanı ise her saniyemizi kahrederek geçirdiğimiz memleketin içindeyken nelere sahip olduğumuzu görmekte zorlanıyormuşuz, bunu komşulara bakınca anlıyor insan.

Amacım örnek alınması, ya da kötünün haliyle avunup eldekine tapınılası bir durumdan bahsetmek değil elbette, ama birazcık da çevremizdeki betelere göz atmakta bir sakınca yoktur sanırım. Çünkü etraf kötünün iyilerinden geçtim, beterin betelerleriyle dolu.

Mekan: İran

Yönetmen: Ahmedinejad ve yandaşlarına göre tamamen şeytan (!) ABD destekli ajanlar, bana göreyse tam olarak Ahmedinejad.

“Seçimler adildir, hiçbir usulsüzlük olmamıştır ve dünya İslami Demokrasi’nin zaferine tanık olmuştur” martavalları kimseyi inandırmıyor ve oy kullanan insanlar kendilerini aldatılmış hissediyorlar.

Oyuncular: Muhalif Lider Musavi, Muhafazakar Lider Ahmedinejad, iki tarafın yandaşları ve can alıcı performanslarıyla sistemin molla ve vaizleri.

Sözlerine inanır ya da inanmazsınız, seçimler adil olsa bile seçilir ya da seçilmez, ama her ne olursa olsun bir oy bile olsa Musavi’nin varlığı muhalefetin varlığı için değerlidir ve adil bir şekilde seçimlere girme ve sonuçlarını görme hakkı vardır.

Çöplerde bir iki oy pusulası bulunduğunda, bir hafta sonra bir şey hatırlamayacak olsa da, ortalığı birbirine katar milletim. Düşünün ki İran’da kayıp oyların sayısı milyonlarla anılıyor. Ve seçimlerin kıyım dönmeye başladığını gören hiçbir “seçilmiş” duruma müdahale etmiyor. Aksine bunun üzerinden siyasetini devam ettirip, bir sonraki seçime yatırım yapıyor. Ortalığı sakinleştirmek de muhafazakar ve iktidarın hali hazırdaki sahibi olduğu için koşulsuz haklı olduğuna inanan, ya da gücün inaniyormuş gibi yapmaya zorladığı ve ağızdan çıkacak her söz emir niteliğinde değerlendirilen mollalara ve din adamlarına kalıyor.

Muhalefetin var olmasının verdiği bir coşku, tarihe geçecek bir seçim katılımı – bu elbette ki insanların değiştirebileceklerine inanmaya başlamalarından ve denemek istemelerinden ileri geliyor – demokrasi hezimetleriyle sonuçlanan bir seçim, beter bir seçim sonucu teyidi ve değiştirebileceğine inananların dökülen kanları... İşte takdire şayan İran demokrasisi! İtiraz hakkı?

Elbette var. Mollalardan oluşmuş cafcaflı isimleri olan kurullar ve en baştan sonucunun ne olacağı belli olan kararlar.

Bu kararı neye dayanarak verdiler?
Bilmiyoruz. İran halkı da bilmiyor.

Örneklemeler neye göre seçildi, daha geniş bir ölçek kullanılsa daha sağlıklı bir sonuç çıkmaz mıydı? Elbette çıkardı ama o zaman insanları uyutmak biraz daha güçleşirdi.

Peki bu karara da itiraz edebileceğimiz bir yer yok mu?

Bildiğim kadarıyla yok, olsa bile bunun sonuca, demokrasiye, hatta ileri demokrasiden geçtim, en temel insan haklarına bile bir faydası yok.

Övünülesi bir sisteme ve demokrasi anlayışına sahip olmasak da, içinde bulunduğumuz süreçte en kötü durumda olduğumuzu düşünsek de, zaman zaman sahtekarlığın, yolsuzluğun, siyasi lincin sadece bizde olduğu fikrine kapılsak da daha kötüsü olduğunu bilmek ve birebir tanık olmak -belki kulağa kötü geliyor ama- insanı bir parça da olsa rahatlatıyor. Ve bu manzara bize; nelerden uzak durmamız gerektiğini, bir adım sonrasında neye dönüşebileceğimizi, dolayısıyla yönümüzü nereye döneceğimizi gösteriyor.

Önder Ziya PAYLAR
Endüstri Mühendisi

MMO MERKEZ ÖĞRENCİ KOMİSYONU TOPLANTISINDAN İZLENİMLER...

6

Haziran 2009, gece yarısı 00.30'u gösteriyordu kolumdaki saat; biran olsun irkilip tam o an otobüs koltuğunda, yarı uyur vaziyette oturdüğümün farkına vardığımda...

Yarı uyur; bilincim yarı açık, yarı kapalı, belki de nereye, ne için gittiğimin farkında bile değilim. Aklım; peki başımda mı? Sağlığım yerinde mi? İnanın o an bunların bile farkında değilim..

Evet...Bir Makina Mühendisliği öğrencisiyim ve yoğun (hatta en yoğun, en en en yoğun..) bir eğitim döneminin ardından, "**yoğun**" kelimesinin bile karşılayamadığı bir sınav dönemi... Ve arkasından zamanın geçmek bilmediği, stresin tavan yaptığı o acıklı, hüznü, belki umutlu, "**yine de umutlu**" uzun bir bekleyiş..

İşte tam da bunları düşünüyorum, stresten gün boyu tek kelime etmemiş, yorulmamış, ama yorgunluktan da bitap düşmüş bedenim, o koltuğa yığıldığımda...

6 Haziran 2009... 5 Haziranda sınavlarımın bitişinin, tarif ettiğim o çileli, sancılı günlerin başlangıcının ertesi günü...

Her şeyin yorgunluğu bir tarafa, işte şu an tam da buradayım. Ankara yolunda, yanımda arkadaşım Uğur ile birlikte Merkez'e gidiyoruz. Her şeyin merkezi olan, dolayısıyla biz öğrencilerin de; komisyonlarımızın bile "**en**" komisyonu olan, "**Merkez Öğrenci Komisyonu'na**"... İçimde ufak ufak heyecanı belirmeye başlıyor gecenin ilerleyen saatlerinde. Bu toplantı farklı diğerlerinden.. 6.sı, Merkez Öğrenci Komisyonu toplantılarının, ama biraz farklı.. Çünkü öğrenci katılımcılar, biz de dahil, biraz rahat tavırlarla gidiyoruz bu sefer Merkez'e, Ankara'ya... İlk defa bu sefer otobüste belki de hiç konuşmadık gecesinden, "**Peki ne yapacağız yarın, nasıl bir tavır sergileyeceğiz, Adana Şube adına?**" diye...Dedim ya rahatlık. Hem sınavlar bitmiş ve ağır bir yük kalkmıştı omuzlarımızdan, hem de yine ilk defa, kendimize ait bir gündemimiz yoktu; bir önceki toplantıda belirlediğimiz.. Ve de en önemlisi, aylardır üzerinde kafa patlattığımız "**Öğrenci Üye Kurultayı**"mız artık bitmişti. Merkez Öğrenci Komisyonu'nun sadece kurultay için toplandığı kanaatinin ortadan kaldırılması, "**öğrenci örgütlülüğü**"nü hedef almış bir komisyon için yapılması gereken en önemli toplantılardan biri olma vasfını da üstleniyordu aslında, 6. Merkez Öğrenci Komisyonu toplantısı...

Esasında ciddi ve tatlı yükü var genç omuzlarımızda, öğrenci komisyonunun. "**Öğrenci üye örgütlülüğünün geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması**" konu-

sunda da gönüllü bireyleriz esasında. İşte tam da bu cümleyle açıklanıyor öğrenci üye komisyonları... Öğrenci odaklı, örgütlenme amaçlı topluluklar. Öğrenci üyeliğinin nicel ve nitel olarak gelişimini sağlamak amacı güden topluluklar.. Ve şu an sadece 2 kişiyiz "**Adana Şube Öğrenci Üye Komisyonu**" adına ve sorumluluklarımızın bilincinde, ertesi günün heyecanı ile uykuya dalıyoruz...

Gözlerimi Ankara'nın sisli yollarında açıyorum yeni güne. Sınav döneminin kalıntılarından eser yok. Tümünüyle toplantıya odaklandığım belli... Güzel bir "**günaydın**"ın ardından başlıyoruz yol arkadaşım, komisyon yoldaşım Uğur ile muhabbete...

Saatler 9'a gelirken, işte tam da Merkez'in önündeyiz. Bir hafta sonu sabahı ve etrafta insanların telaşlı koşuşturmaları.. Artık içeri girme ve diğer 17 ilden arkadaşlarımızı bekleme zamanı geldi.

Teker teker toparlanmaya başladık işte..Saat de neredeyse 10.00... Bekleyiş devam ederken, Yönetim Kurulu Üyelerinden, Merkez Öğrenci Komisyonu yetkilileri de beliriyor kapıda ve artık toplantının başlama zamanı...

Göze ilk çarpan şey... Katılımcı çok çok az..Sadece 8 şubeden, toplamda 16 arkadaşımız var bugün. Ve nedeni de gayet açık; okul ya bitti herkes evine döndü, ya da sınavlar hala devam ediyor. Her iki durumda da katılımcıların gelmeleri zorlaşıyor ve bununla birlikte sadece 3 şubenin mazeret bildirmiş olması, suratları biraz olsun asıyor..

Ne olduğunu anlayamadan kendimizi şimdi de hararetli bir tartışmanın ortasında buluyoruz. Gündemini kendisi belirlememiş komisyonun önüne, şu gündemle toplantı yapılacak denircesine bir tavır sergilenmesi, ortamda gerginliğe sebep oluyor. Muhalif arkadaşlarımızın tepkisi; bunun sadece bir gündem önerisi olması gerektiği ve komisyon tarafından bu önerinin, varsa başka gündem önerilerinin de eklenerek oylanması gerektiği yönünde... Yorgun bedenler bir de gerginleşerek toplantı sonunda başlıyor...

Ortak kanı, ortak gündem şöyle;

* Öğrenci Üye Kurultayı ve sonrasının değerlendirilmesi,

* İleriye dönük komisyon çalışmalarının belirlenmesi ve şubelerin çalışma programlarının çıkarılması,

* Ve toplantı, bir önceki toplantıda alınan kararların bilgilendirilmesinin ardından bu gündemle yön alıyor...

1. gündem maddesi ışığında, bir sonraki Öğrenci Üye Kurultayı'nın daha verimli geçmesi için kararlar

alındı, toplantımızın öğleden önceki bölümünde. Merkez Öğrenci Komisyonu'nun çalışmalarını tetikleyici, örgütlenmeyi hızlandırıcı olacağına inandığımız bir "kamp" için de şubelerden gerekli araştırmaların, gerekli çalışmaların yapılması istendi.. 2 aylık periyodik şekil de komisyonun toplanması ve şube komisyonlarının birbirleri ile olan irtibatlarını güçlendirmek amaçlı bir web çalışması da alınan kararlara eklendi.

Öğlenden sonraki bölümü 2. gündemle başladı toplantımızın. Konu tam da komisyonumuzun kuruluş amacı olan "öğrenci üye örgütlülüğü"... Çok da verimli olan, sürükleyici ve tetikleyici tartışmalar, fikir birlikleri çıkıyor ortaya bu kısımda. Ardından **MMO Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Emin Koramaz** toplantımıza katılıyor ve onun görüşlerinden faydalıyoruz. Bu bölümde şubelerden geçmiş dönemlere ait yaptıkları çalışmaların faaliyet raporu ve gelecek döneme ait yapılacak çalışmaların programı isteniyor. Gerçekten de faydalı olacağına inandığımız bu etkinlik takvimiyle diğer şubelerin de ne zaman, ne yapacakları hakkında bilgi edinme amaçlanıyor...

Az kişiyle öz kararların alındığı faydalı bir toplantıyı daha geride bıraktık sonunda.. Eylül sonu ya da Ekim başı gibi 7.sinde buluşmak dileğiyle ayrıldık arkadaşlarımızdan, yuvamıza, Adana Şubemize dönüş umu-duyla..

Kısa ve öz...

Peki ya Adana Şube Öğrenci Komisyonu?

Bizler fiili olarak Ekim 2008'den beri haftalık periyodik olarak toplanan ve toplumsal sorumluluğun bilincinde, kamusal çıkarları savunan, öğrencilerimizin meslekte teknik anlamda daha donanımlı bireyler olarak mezun olmalarına yardımcı olmak amacı taşıyan bir komisyonuz..

Bu amaçla öğrenci üyelerimize;

* Teknik geziler

* Söyleşiler

* Eğitim ve kurslar

* Staj imkanı

ve bunların yanı sıra sosyal etkinlikler ve haftalık film gösterimleri yapıyoruz.

Ülke insanının yaşam kalitesinin yükseltilmesinde önemli rol oynayan Makina ve Endüstri Mühendisliği mesleklerinin toplumsal hayattaki etkinliğini arttırmak için tüm arkadaşlarımızı Oda çatısı altında örgütlenmeye ve komisyonlarımızda görev almaya davet ediyoruz.

Ve de son söz... Hepinize ufak bir sır vereyim mi?

Her şeyin yanı sıra; bırakın tüm söylenenleri bir kenara, komisyon birlikteliğinin, beraberliğinin, bizlere kattığı dostluğun, arkadaşlığın değeri paha biçilemez. İşte bu belki de beni, bizi kendisine bağlayan şey.

RAMAZAN GÜNEŞ

Makina Mühendisliği "Son" Sınıf Öğrencisi

PARASI OLMAYAN OKUMASIN!

Para girdiği yeri kirletiyor. Üniversiteye ve eğitime giren paranın ise bir ülkenin gününü ve geleceğini nasıl tahrip ettiğini gün

ve gün daha vahim bir şekilde yaşıyoruz.

Üniversiteye ve eğitime giren para hepimizi bir çözümsüzlüğün ortasına itiyor. Dershanelerle, "katkı paylarıyla" (Harç=Haraç), ders kitaplarıyla, özel yemekhane ve kantinleriyle, ulaşım ve barınma sorunlarıyla, özel okullarıyla, kısıcası bir kördüğümle cebelleşip duruyoruz.

Sonunda bu kördüğümün ve çözümsüzlüğün bir parçası olmak zorunda kalıyoruz. Ya bu kaosu ortasında para hırsıyla kişiliğini kaybetmiş, topluma yabancılaşmış, kendine bu ortamda bir yer edinmeye çalışan insanlar olup çıkıyor; ya da işi ve aşısı olmayan "böyle gelmiş, böyle gider" diyen milyonların arasına karışıyoruz. Sonra da bizi bu kaosa sokanlar "ekonomik krizi fırsata çevirebiliriz" diyerek bizimle dalga geçiyorlar. Ardından bizim kanıksayışımızdan cesaret alıp, bu içine düştüğümüz durumu "firsata" çeviriyorlar.

12 Eylül 1980' den sonra kurulan ve ilk icraatını yüksek öğretimi paralı hale getirerek çalışmalarına başlayan YÖK, 2009 yılında "parası olmayan üniversiteye gitmesin!" diyor. 1982 yılında bir paket sigara parasıyla başlatılan harç ücretleri günümüzde asgari ücretle geçinen bir ailenin üç aylık maaşına denk geliyor.

YÖK başkanı Yusuf Ziya ÖZCAN' ın "eğitim paralı olacak, herkesin üniversiteye gitmesine gerek yok" şeklinde yaptığı açıklamalar bugün sonuçlarını vermeye başlamış ve 07.07.2009 tarihinde alınan karar ile üniversite harçlarına yüzde yüz zam yapılmıştır.

Her gün yeni bir özel üniversitenin açıldığı, devlet üniversitelerinin her geçen gün biraz daha özelleştirildiği, eğitim modeli olarak ABD'nin eğitim modelinin örnek alındığı bu durumun Türkçesi şudur; **Parası olmayan okumasın!**

Hiç kimse kurusa bakmasın ama bizler "devlet büyüklerinin" çocukları gibi Amerikalarda, Avrupalarda okuyacak kadar para bulamıyoruz! Biz üniversiteden mezun olduğumuzda babamız bize ne "tavuk çiftliği" açabiliyor, ne "mısır ticaretinin kralı" yapabiliyor, ne de bir "gemicik" alabiliyor.

Peki biz kim miyiz?

Biz, yüksek harç ücretlerini ödemek için zaman zaman çalışmak zorunda kalan üniversite öğrencileriyiz!

Biz, herkesin insanca yaşama uygun, eşit, parasız, bilimsel eğitim hakkına sahip olduğuna düşünüyoruz. Yapılan zamlara karşı, demokratik hakkımızı kullanarak, zamları protesto ediyoruz!

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI ADANA ŞUBESİ
ÖĞRENCİ ÜYE KOMİSYONU

tmmob
makina mühendisleri odası

BASINDA MMO ADANA ŞUBESİ

Toplu yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine

ADANA - Adana'da TMMOB'a bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'ndeki 8 katlı binaların yönetmeliklerine uyulmadığına ilişkin olarak Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

Adana'da TMMOB'a bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı. Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

Adana'da TMMOB'a bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı. Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

Adana'da TMMOB'a bağlı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı. Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

MO, MMO ve Mimarlar Odası, Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan skandalın ardından ortak açıklama yaptı

"Kamu binalarına etkin denetim getirilmeli"

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Bursa Şube Başkanı Hüseyin Atıcı, Sivas'ta yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı. Sivas'ta yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

Ekonomi Bakanlığı'ndan basit tadilat sonucuna

Ekonomi Bakanlığı'ndan basit tadilat sonucuna. Ekonomi Bakanlığı'ndan basit tadilat sonucuna. Ekonomi Bakanlığı'ndan basit tadilat sonucuna.

Yeni Başak

Yeni Başak. Yeni Başak. Yeni Başak. Yeni Başak. Yeni Başak. Yeni Başak.

Adana doğalgazla tanışacak

Adana doğalgazla tanışacak. Adana doğalgazla tanışacak. Adana doğalgazla tanışacak. Adana doğalgazla tanışacak.

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak.

Bursa faciasının yeniden yönetmelikle uyum

Bursa faciasının yeniden yönetmelikle uyum. Bursa faciasının yeniden yönetmelikle uyum. Bursa faciasının yeniden yönetmelikle uyum.

Adana'da TMMOB'a bağlı Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı. 11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı.

MMO, Madımak olaylarını andı

MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı.

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak.

Yeni Adana

Yeni Adana. Yeni Adana. Yeni Adana. Yeni Adana. Yeni Adana. Yeni Adana.

Adana'da TMMOB'a bağlı Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı. 11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı.

MMO, Madımak olaylarını andı

MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı.

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak.

"Kamu binalarına etkin denetim getirilmeli"

"Kamu binalarına etkin denetim getirilmeli". "Kamu binalarına etkin denetim getirilmeli".

Adana'da TMMOB'a bağlı Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı. 11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı.

MMO, Madımak olaylarını andı

MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı.

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak.

"Kamu binalarında güvenliği önlemleri yetki"

"Kamu binalarında güvenliği önlemleri yetki". "Kamu binalarında güvenliği önlemleri yetki".

Adana'da TMMOB'a bağlı Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde yaşanan binalarda mutlaka tüzük yönetmeliklerine uyulması gerektiğini vurguladı.

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı

11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı. 11. Otomatik Kontrol Semineri ve Sergisi Programı başladı.

MMO, Madımak olaylarını andı

MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı. MMO, Madımak olaylarını andı.

Atıcı: Sivas'ı unutmamak

Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak. Atıcı: Sivas'ı unutmamak.